

най полезно, което е поучение-то и проповѣдване-то на Слово-то Божіе, и което е единственно-то сръдство за спасение-то на челоуѣцы-тѣ, както за придобывание-то на вѣчно блаженство въ вѣчный животъ, тѣй и за нравственно улучшение и благосостояние въ тукашній приврѣменный животъ.

Ный знаемъ мнозина между священници-тѣ, които по образование-то си, по учение-то си и по здравый-тъ разсѣдѣкъ съ който ся отличавать, познавать суетность-тѣ на тѣзи работы, гнусять ся отъ тѣзи ниски спекулации въ духовно-то служение, и исповѣдувать че всички тѣзи измыслени обряди сѣ противни на Св. Писаніе и на истинно-то духовно поклонение, но не могатъ да ги отхвърлятъ поради лошѣ-тѣ системѣ на досегашно-то церковно управление, защото сѣ принудены отъ таквызъ святотатственны и богопротивны приходы да поддържатъ и себе си и челядь-тѣ си, и тѣй неволно слѣдувать другы-тѣ безсовѣстны заблужденія. За това длѣжность на просвѣтены-тѣ членове отъ общины-тѣ е да земають нужды мѣрky за тѣзи работѣ и да отърватъ и церквѣ-тѣ и духовный-тъ чинъ отъ тѣзи мързость и унижение.

Ако да ся распространѣше между народъ-тъ четение-то на Св. Писаніе на языкъ който разбира, той скоро щѣше да види, и да ся увѣри колко сѣ богопротивны тѣзи обычаи, и щѣше лесно да научи кое е угодно Богу, и него да правн. И ето защо корыстолюбиви-тѣ и закоренѣлы-тѣ духовны лица въ невѣжество-